

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุด เป็นสัตว์สังคมที่ต้องการความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่นจากผู้ที่อยู่ใกล้ชิด และบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ สิ่งเหล่านี้คือส่วนสำคัญที่จะเสริมสร้างภูมิคุ้มกันด้านทานให้มนุษย์ทำความดีอย่างไม่มีที่สิ้นสุด แต่สภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่เกิดจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การสื่อสารโทรคมนาคมที่ทันสมัย อีกทั้งภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม ทำให้ทุกคนต้องแข่งขันกันทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว พ่อแม่จึงไม่มีเวลาว่างพอที่จะให้ความใกล้ชิดหรืออบรมบ่มนิสัยที่พึงงามให้แก่บุตรหลาน หากบุตรหลานที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นด้วยแล้ว จะทำให้เขามีโอกาสกระทำความผิดพลาดได้ง่าย ประกอบกับการหลั่งไหลเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตก ล้วนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อความคิด ความเชื่อ และแบบแผนพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่วัยรุ่นชายหญิงได้แสดงความสัมพันธ์ต่อกันอย่างเสรี การแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์นั้นที่ผู้ชายจึงเป็นสิ่งที่พบเห็นได้โดยทั่วไปในที่สาธารณะ เช่น การถูกเนื้อต้องตัว การจับมือถือแขน การโอบกอดเคล้าเคลียหรือแม้กระทั่งการกอดจูบ และมีแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์อย่างหลีกเลียงได้ยาก ปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมาก็คือ การตั้งครรภ์โดยมิได้ตั้งใจ การทำแท้ง เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือบางรายก็คิดฆ่าตัวตายเพราะหมดหนทางในการแก้ไขปัญหา ทำให้เสียอนาคตและโอกาสที่ดีที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

สังคมไทยมีลักษณะหรือเอกลักษณ์ประจำชาติในเรื่องเพศคือ หญิงไทยมักจะรักนวลสงวนตัว ไม่จึงสุกก่อนห่มหรือมีเสรีภาพทางเพศ และจะต้องไม่แสดงความต้องการทางเพศอย่างเปิดเผย ย้อนหลังไปประมาณ 20-30 ปีก่อนนั้น ผู้หญิงไทยถือว่าเป็นกุลสตรี ไม่คบหาผู้ชาย การจะรู้จักกับเพศตรงข้ามต้องอยู่ภายใต้ความดูแลของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง (วันทนี วาสิกะสิน, 2526, หน้า 51) แต่ในบางสังคมถือว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นเรื่องที่ไม่เสียหายแต่กลับเป็นผลดี ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นจะได้มีโอกาสเลือกคู่ที่มีรสนิยมในเรื่องเพศที่ไปด้วยกันได้ และยังถือว่าการแสดงออกถึงความต้องการทางเพศเป็นการแสดงออกทางชีวภาพ ซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ได้เป็นเรื่องที่ควรแก่การครหาแต่ประการใด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ กิตติกร มีทรัพย์ นักจิตวิทยาประจำสถาบันสุขภาพจิต ที่กล่าวไว้ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐว่า เรื่องอย่างนี้สังคมฝรั่งไม่ค่อยถือ หากฝ่ายหญิงผ่านการทดลองอยู่มาก่อน แต่สำหรับสังคมไทยมีคำว่า ได้เสีย คนที่ได้

คือ ฝ่ายชาย คนที่เสียคือ ฝ่ายหญิง ความคิดเรื่องได้-เสีย นี้เอง ทำให้เกิดผลกระทบต่าง ๆ ตามมา เมื่อความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายไม่เป็นไปอย่างที่คาดหวังไว้ บางรายต้องใช้วิธีที่รุนแรงในการแก้ปัญหา เช่น การทำร้ายด้วยอาวุธปืนอย่างที่เป็นข่าว บางรายก็เลิกกันไปพร้อมด้วยปัญหาที่ต้องไปนั่งแก้ไขกันต่อไป (ไทยรัฐ, 2537, หน้า 11)

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทยยุคปัจจุบัน เริ่มเห็นเด่นชัดกว่าแต่ก่อน เพราะการยึดมั่นในวัฒนธรรมของชาติของวัยรุ่นหย่อนยานลง มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากประเทศอื่น ๆ เข้ามาในประเทศไทย ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลบางประการต่อวัยรุ่น เช่น การแต่งกาย ความอิสระเสรีทางเพศ ความใกล้ชิดสนิทสนมประกอบกับอิทธิพลสิ่งแวดล้อมภายนอก อาทิเช่น นิตยสาร วารสารต่าง ๆ ภาพยนตร์ วีดีโอ หรือแม้แต่สถานเริงรมย์ที่เปิดบริการอยู่มากมายและนำไปสู่การเสพของมึนเมา จนทำให้วัยรุ่นขาดความยับยั้งชั่งใจ มั่วสุมทางเพศ โดยปล่อยตัวปล่อยใจให้เป็นไปตามความปรารถนาของธรรมชาติ ลืมคิดถึงความพร้อมของตนเองทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม (ณัฐวดี วิถีธรรม, 2539, หน้า 29) และจากข้อมูลสภาพปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในเด็ก วัยเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ของมูลนิธิการพัฒนาเด็ก พบว่า เด็กที่อยู่ในวัยเรียนมีเพศสัมพันธ์และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งนักเรียนหญิงมีความคิดความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยเห็นว่าเป็นความโก้เก๋และนำมาอวดแข่งกันกับในหมู่กลุ่มเพื่อนว่า ใครจะมีเพศสัมพันธ์ได้มากกว่ากันโดยมีสมุดจดชื่อ อายุ ที่อยู่ของผู้ชายไว้เป็นหลักฐานด้วย (ไทยรัฐ, 2545, หน้า 16) การที่วัยรุ่นได้รับข่าวสารที่เน้นการนำเสนอในลักษณะของการตอบสนองความต้องการทางกามารมณ์ มากกว่าการนำเสนอความรู้ทางวิชาการ ซึ่งผลที่ได้รับก็คือ วัยรุ่นได้รับข้อมูลที่ผิดพลาดมากขึ้น และก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการประพฤติดนไม่สมควรแก่วัย ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ปัญหาการตั้งครรภ์นอกสมรส ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ ซึ่งเป็นโรคที่มีความรุนแรงและน่ากลัว เพราะยังไม่มียารักษาให้หายขาดได้ เมื่อเป็นแล้วอันตรายถึงชีวิต (ปาริฉัตร ครองจันทร์, 2539, หน้า 4)

ปัจจุบันวัยรุ่นมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเพิ่มมากขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่รุนแรงและยังนำไปสู่ปัญหาสำคัญอื่น ๆ อีกมากมาย ดังนั้น วัยรุ่นควรได้รับความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสามารถนำไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและการที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศเช่นนี้ สาเหตุเกิดจากการวัยรุ่นมีการเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะโดยอิทธิพลของฮอร์โมนทางเพศที่ส่งผลต่อร่างกายและจิตใจ ทำให้วัยรุ่นอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง เป็นระยะของการเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเอง การพึ่งพาตนเอง เป็นวัยแห่งปัญหาทั้งหลาย มีความสับสนในบทบาทของตัวเอง มีความหวั่นไหวในอารมณ์ได้ง่าย อีกทั้งให้ความสนใจอย่างมากในเรื่องเพศ สนใจเพศตรงข้าม มีความต้องการทางเพศ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม,

2532, หน้า 253) เช่นเดียวกับ โรเจอร์ส (Rogers, 1972, pp. 115-119) กล่าวถึงวัยรุ่นว่า เป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรง จึงได้ชื่อว่าเป็น “วัยพายุบูแคม” ชอบแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกตรงไปตรงมา การปรับตัวในชีวิตของวัยรุ่นจึงค่อนข้างสับสน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องแปลกใหม่ในชีวิต ในช่วงนี้วัยรุ่นมักเกิดปัญหาการติดต่อสัมพันธ์หรือปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่น เพราะวัยรุ่นเกิดความสงสัยไม่แน่ใจ จึงเป็นเรื่องง่ายต่อการชักนำให้วัยรุ่นอยากรู้อยากลองทั้งในทางที่ดีและทางที่เลวได้ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (แผนพัฒนาการแนะแนว, 2545) ความว่า

มีปัญหาเยาวชนในบ้านเมืองมากขึ้นเนื่องจากเหตุหลายกระแส ความจริงเยาวชนมิได้ต้องการที่จะทำตัวให้ยุ่งยากแต่อย่างใด แต่โดยเหตุที่ไม่ได้รับความเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควรและขาดที่พึ่ง ขาดผู้ที่จะให้ความรู้ ให้คำแนะนำที่ถูกต้องเหมาะสม เขาจึงต้องกลายเป็นบุคคลที่เป็นปัญหาแก่สังคม ขอให้เพียรพยายามปลูกฝังความรู้ ความคิดที่ปราศจากโทษให้แก่เขาโดยเสมอหน้า แนะนำอบรมด้วยเหตุผลและความจริงใจ ประกอบด้วยความเมตตาปราณี สงเคราะห์อนุเคราะห์และนำพาไปสู่ทางที่ถูกที่เจริญ เยาวชนก็จะเกิดมีความมั่นใจและมีกำลังใจที่จะทำความดี เพื่อจักได้มีอนาคตที่มั่นคงแจ่มใสในวันข้างหน้า

นอกจากนี้ รุจน์ โกมลบุตร (2543, หน้า 5) ได้กล่าวว่า จากการสำรวจของสวนดุสิตโพล พบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 1,048 คน อายุระหว่าง 14-25 ปี ร้อยละ 37.71 มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่เป็นแฟนกัน ขณะที่เพียงร้อยละ 21.05 ต้องรอแต่งงานจึงมีเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นส่วนมากไม่สนใจเรื่องพรหมจรรย์และพร้อมจะมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก หรือเพื่อนสนิท ซึ่งมีสถิติสูงขึ้นจากร้อยละ 50 ในปี พ.ศ. 2543 เป็นร้อยละ 66 ในปี พ.ศ. 2544 (กมลชนก เทพสิทธิ, อมรา ทองหงษ์, อรพรรณ แสงวรรณลอย, สุชาดา จันทรสิริยากร และ คำนวณ อึ้งชูศักดิ์, 2544, หน้า 94) และรวมทั้งการเผยแพร่รายงานของสำนักนโยบายและแผนกระทรวงสาธารณสุข ยังระบุว่า ปัจจุบันผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เฉลี่ยอายุ 13-19 ปี เร็วกว่าผู้หญิงยุค 20 ปีก่อน 3-4 ปี และอายุของผู้หญิงที่มีคู่สัมพันธ์ทางเพศมากกว่า 1 คนในรอบปีคือกลุ่มผู้หญิงที่มีอายุน้อยที่สุด (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2543, หน้า 17) ซึ่งแสดงว่า วัยรุ่นมีความคิดความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสที่ไม่เหมาะสมเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เพ็ญพรรณ อภิศิวานนท์ (2546, บทคัดย่อ) พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเช่นกัน

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น อาจนำมาซึ่งผลกระทบที่สำคัญในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย สังคมและทางจิตใจ ทางร่างกายก็คือ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์และมีโอกาส

ที่คิดเชื่อกามโรคหรือโรคเอดส์ได้ ทางด้านจิตใจ มีคนเป็นจำนวนมากที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ยังมีความรู้สึกผิดหรือไม่สบายใจอยู่ในระดับต่าง ๆ กัน ส่วนทางด้านสังคมก็จะมองว่า ไม่เป็นการเหมาะสมที่นักเรียนวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันเมื่อยังไม่ถึงวัยอันควร และในระบบการศึกษาของไทย ก็มิได้อนุญาตให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาภาคปกติของรัฐสามารถตั้งครรภ์ได้ขณะเรียน (รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์, 2541, หน้า 35) เมื่อวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส จนเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นจะมีทางเลือกอยู่ 3 ทาง คือ การสมรส การทำแท้งและการมีบุตรนอกสมรส ในบรรดาทางเลือกดังกล่าว การสมรสจะเป็นโอกาสน้อยที่สุดและการทำแท้งดูเหมือนจะเป็นทางเลือกที่เป็นไปได้มากที่สุด เนื่องจากวัยรุ่นส่วนใหญ่กำลังอยู่ในระหว่างการศึกษาล่าเรียนยังไม่สามารถพึ่งตนเองได้ การตั้งครรภ์จึงเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา ทำให้เสียอนาคตและขาดโอกาสในการเลือกประกอบอาชีพที่ดีได้ ความคาดหวังในตัวบุตรสาวก็อาจเกิดความผิดหวังยับยั้ง มีปัญหาสุขภาพจิตในครอบครัวอีกด้วย วัยรุ่นส่วนใหญ่ที่มีการตั้งครรภ์โดยมิได้ตั้งใจจะประสบกับความเครียดและวิตกกังวลอย่างหนัก บางรายหาทางออกด้วยทำแท้งหรือการฆ่าตัวตายก็มี ซึ่งผู้แทนองค์การกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ กล่าวว่า ประเทศไทยมีอัตราการตั้งครรภ์และการทำแท้งในวัยรุ่นสูง โดยมีการทำแท้งปีละประมาณ 300,000 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 1 ใน 3 รายของการเกิดและปัญหาการทำแท้งในวัยรุ่นยังพบว่า ผู้ที่ทำแท้งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษาสตรีกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี (กรุงเทพมหานคร, 2543, หน้า 6)

จากรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่นนั้น เกิดจากการที่วัยรุ่นมีความคิดความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม ขัดแย้งกับขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมและประเพณีของสังคมไทย เพราะแนวคิดเกี่ยวกับการกระทำด้วยเหตุผล พบว่า เมื่อบุคคลมีความคิดความเชื่อในสิ่งใดแล้ว ก็จะมีความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติตามความคิดและความเชื่อนั้น ๆ การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถปรับเปลี่ยนความคิดความเชื่อที่ไม่มีเหตุผล หรือความเชื่อที่ผิด ๆ โดยใช้วิธีการขจัดความคิดความเชื่อที่ไม่มีเหตุผลออกไป และสร้างความคิดความเชื่อที่มีเหตุผลขึ้นมาทดแทน และจะทำให้ผลของอารมณ์และพฤติกรรมที่ตามมาเหมาะสมยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมที่มีต่อความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกิตา จังหวัดชลบุรี เพื่อนำผลที่เกิดขึ้นไปเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญในระดับประเทศ และสมควรได้รับการแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของวัยรุ่นให้ดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพของชาติต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ที่มีต่อความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง
2. นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีระดับความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสต่ำกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง
3. นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีระดับความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสต่ำกว่ากลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล
4. นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีระดับความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ในระยะหลังการทดลองต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง
5. นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีระดับความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ในระยะติดตามผลต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง
6. นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีระดับความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ในระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ฝ่ายปกครอง อาจารย์แนะแนว ได้นำวิธีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เพื่อไปปรับเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนได้ และนอกจากนี้ยังสามารถนำไปปรับเปลี่ยนความเชื่อที่ไม่เหมาะสมในด้านอื่น ๆ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬา ที่มีคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ที่มีคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป โดยสมัครใจเข้ารับการทดลอง จำนวน 12 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) มี 2 วิธีคือ

2.1.1 วิธีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

2.1.2 วิธีเรียนในชั้นตามปกติ

2.2 ระยะเวลาการทดลอง แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

2.2.1 ระยะก่อนการทดลอง (Pre-test)

2.2.3 ระยะหลังการทดลอง (Post-test)

2.2.3 ระยะติดตามผล (Follow-up)

2.3 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม หมายถึง กระบวนการสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีความสมัครใจมาเข้ากลุ่ม โดยมีข้อผูกพันต่อกันที่จะสร้างบรรยากาศที่ดี อบอุ่น ปลอดภัย ขอมรับซึ่งกันและกันอย่างไม่มีเงื่อนไข ต้องเปิดเผยตนเอง และระบายความรู้สึกของตนที่กำลังเผชิญอยู่พร้อมทั้งรับฟังปัญหาของสมาชิกอื่น ขอมรับฟังข้อมูลย้อนกลับที่เกี่ยวกับตนเอง สมาชิกในกลุ่มสามารถวางแผนแก้ไขปัญหาของตนเองได้ ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาจะเป็นผู้นำคอยให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกในการให้คำปรึกษาประกอบเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา โดยฝึกให้ผู้รับคำปรึกษาวิเคราะห์ความคิด อารมณ์และพฤติกรรมในการปรับเปลี่ยนความคิดความเชื่อที่ไม่มีเหตุผลเป็นความคิดความเชื่อที่มีเหตุผล ซึ่งจะส่งผลให้อารมณ์และพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางที่เหมาะสมด้วย ตามรูปแบบทฤษฎี เอบีซีดีอี (ABCDE) ของเอลลิสและไวท์เลย์ (Ellis & Whiteley, 1979, pp. 74-77)

2. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส หมายถึง การที่ชายและหญิงมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งทางร่างกายจนถึงขั้นร่วมเพศ ก่อนที่จะแต่งงานกันตามประเพณี

3. ความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก นึกคิดหรือความเข้าใจที่มีต่อการที่ชายและหญิงมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งทางร่างกายจนถึงขั้นร่วมเพศ ก่อนที่จะแต่งงานกันตามประเพณี

4. ความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสที่เหมาะสม หมายถึง การที่นักเรียนมีความเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ เป็นเรื่องที่น่าอับอาย สังคมไทยไม่ยอมรับ ผู้หญิงควรรักษาวนตัว หากเสียความบริสุทธิ์จะทำให้สังคมเหยียดหยาม นินทา เสื่อมเสียชื่อเสียง วงศ์ตระกูลและหมดคุณค่าความเป็นกุลสตรีไทย

5. ความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสที่ไม่เหมาะสม หมายถึง การที่นักเรียนมีความเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่ใช่เรื่องเสียหาย เป็นสิ่งที่น่าลองปฏิบัติ เป็นการสะสมประสบการณ์ทางเพศ เมื่อมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแล้วจะเป็นการยืนยันความรักที่มีต่อกันมากยิ่งขึ้น

6. วยรุ่น หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี อำเภอมือ่ง จังหวัดชลบุรี